

25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς φάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοι οις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου
 σο ο ον μου προσχεςτηφω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
K α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ω ν χει ει
 ρω ω ω ν μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοφάλτου

H ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και
 θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χειλη μου
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο
 νη ρι ι ασ του προ φα σι ζεσ θαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι ι αις

Σ^{Νη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλεκτων α αυ

των

Π^{Νη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο^{Νη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α^{Νη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη
σαν το ο ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με νων την α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα
ρτω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γ νω σ τας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρου
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

A^{Nη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυχηνμου^v

E^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων^v

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα^v

P^{Nη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^v

E^{Nη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου^v

E^{Nη} με υ πο με νου σι δι και οι^Δ ε ως ου

αν τα πο δω μοι^v

Ἰστῶμεν στίχους ἡ, καὶ ψάλλομεν

στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'.

Στίχ. α'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,

Α^χ ει σα κου

σον της φω νης μου^v

E^{Nη} σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην λα τρει ει ει

αν σοι Χρι στε προ σφε ρο μεν ο ο τι ην δο κη σας του
ε λε η sai η μας δι α της α να στα α σε ε ως

Στίχ. β'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
εις την φω νην

της δε η σε ως μου

Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρ ρι ι ψης η μας
α πο του προ σω που σου αλ λα ευ δο κη σον του ε

λε η sai η μας δι α της α να στα α σε ε ως

Στίχ. γ'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται;
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν

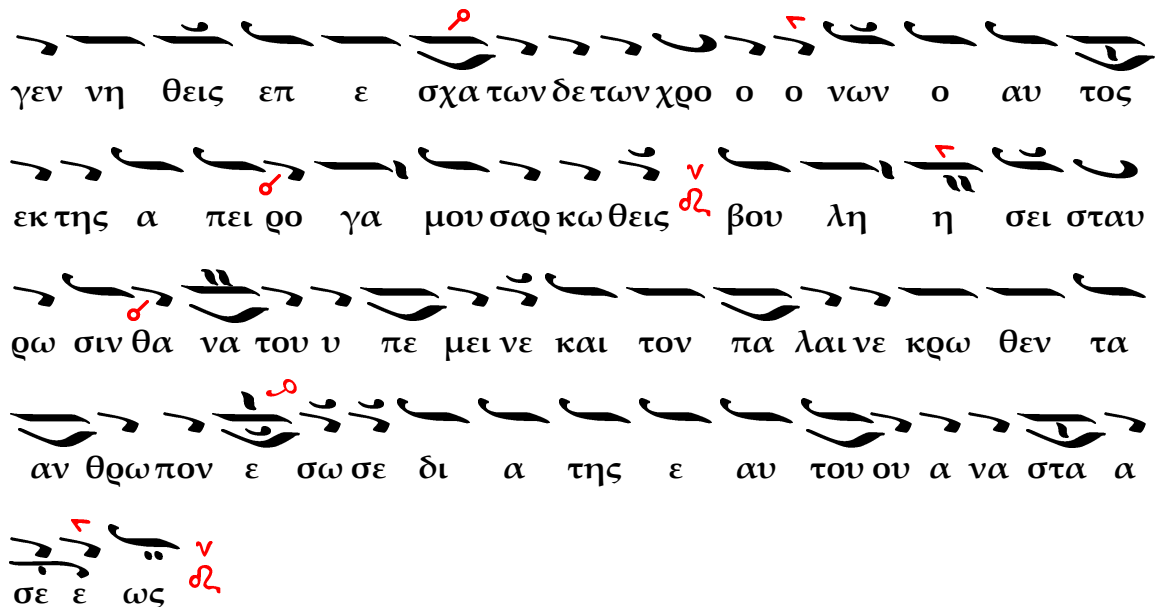
Χαι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τη ρ των Εκ κλη σι
ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον συ γαρ ε δε ξω
πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα α

σε ε ως

Στίχ. δ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Ο εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων



Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ προσόμοια γ'εῖς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῶν θεηγόρων λογίων τὸν συγγραφέα πιστοί, καὶ τῆς Αἰγύπτου μέγαν, πολιοῦχον ἀξίως, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Μᾶρκε σοφέ, διδασκαίς καὶ πρεσβείαις σου, πρὸς τὸν ἀκύμονα βίον πάντας ἡμᾶς, ὡς Ἀπόστολος ὁδήγησον.

Στίχ. ς'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τῶν θεηγόρων λογίων ...

Στίχ. ζ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Συνοδοιπόρος ἐγένου τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς, καὶ σὺν αὐτῷ διῆλθες, ὅλην Μακεδονίαν· ἐν Ῥώμῃ δὲ φοιτήσας τοῦ Πέτρου ἠδύς, ἐρμηνεὺς ἀναδέδειξαι· καὶ ἀνεπαύσω ἀθλήσας θεοπρεπῶς, ἐν Αἰγύπτῳ Μᾶρκε πάνσοφε.

Στίχ. η'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὰς κεκαυμένας καὶ χέρσους ψυχὰς ἐζώσας ταῖς φαιναῖς νιφάσι, ταῖς τοῦ Εὐαγγελίου, διό σου θεῖε Μᾶρκε, φαιδρῶς σὺν ἡμῖν, Ἀλεξάνδρεια σήμερον, πανηγυρίζει τὴν μνήμην καὶ εὐφημεῖ, προσκυνοῦσά σου τὰ λείψανα.

Δόξα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος ΠάϠ


Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι


Σ ^{Πα} ς ε ξε χυ θη χα ρις εν χει ει ει ει λε ε ε
^{Πα} ε σι Μα ρ κε ε ε Α πο ο στο ο ο ο λε και
γε γο ο να α ας ποι οι μην της τϠ Χρι στϠ ς Ε ε
εκκλη η σι ι ι ας ^{Δι} δι δα α α σκωων τα λο γι
κα α α προ ο ο βα α α α τα ^{Πα} πι στευ ει ν εις
Τρι α δα ο ο μο ς ς ς ς σι ι ι ι ο ν
^{Πα} εν μι α α θε ο ο ο τη η η η τι


Και νϋν. Θεοτοκίον.

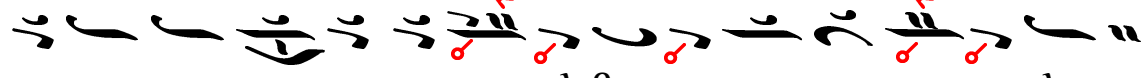
Ἦχος Νη ς


Κ αι νυ υν και α α ει και εις τϠ αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Ο ^{Δι} Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α
φι λα α αν θρω ω πι ι ι αν ε πι τη ης




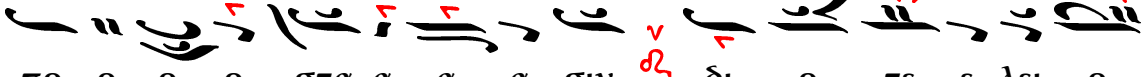
 γης ω ω ω ω φθη και τοιζαν θρω ω ω ποι οις συ


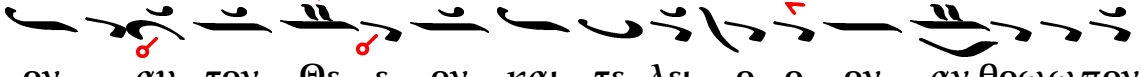
 να νε ε ε στρα α α α α φη εκ Παρ θε


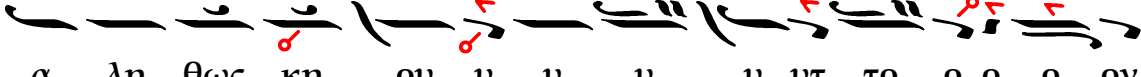
 ε ε ν88 γαρ α α γνης σαρκα προσ λα α α βο με ε



 νος και εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη η



 η η ψε ε ε ε ως ει εις ε ε στι ι Υι υι ος


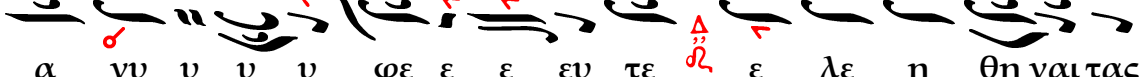
 δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ υ σιν αλλ ου την υ υ



 πο ο ο ο στα α α α σιν δι ο τε ε λει ο


 ον αυ τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρω ω πον


 α λη θως κη ρυ υ υ υ υ υ υ τ το ο ο ο ον


 τες ο μο λο ο γου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ον


 η η η η μων ον ι ι ι κε τε ευ ε μη η τε ρ


 α νυ υ υ υ υ φε ε ε ευ τε ε λε η θη ναι τας


 ψυ χα ας η η μω ω ω ων
 * * *

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῆμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

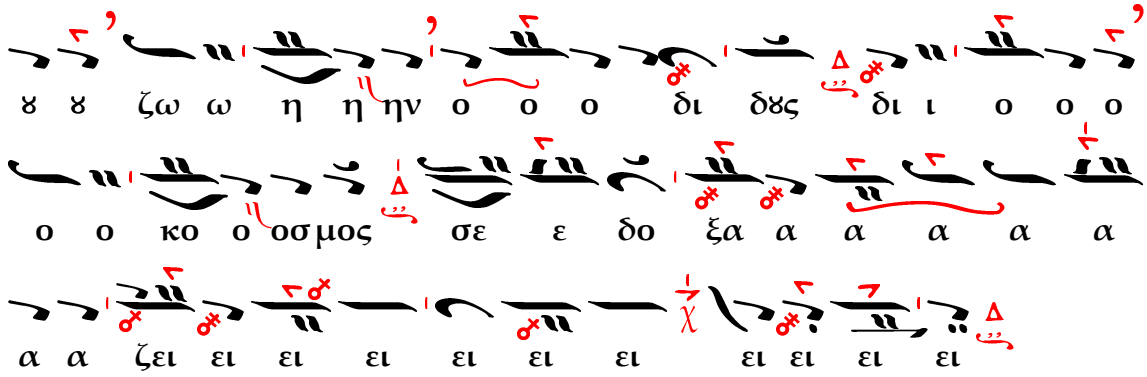
ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ



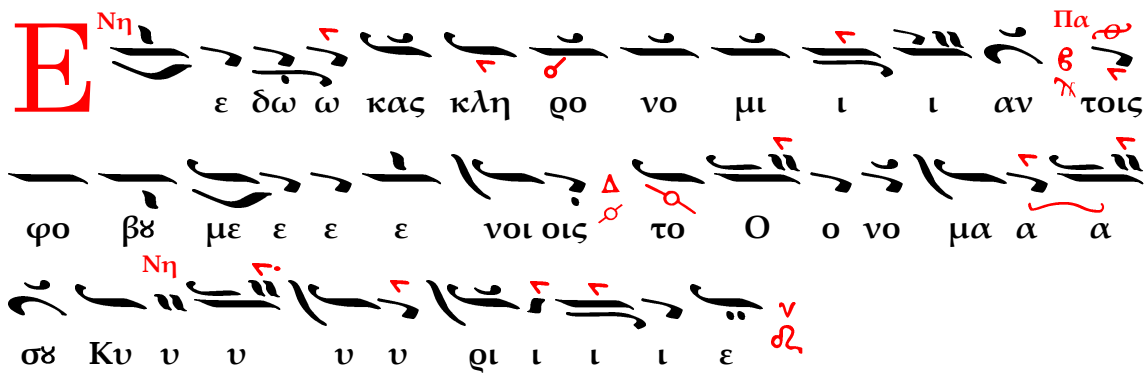
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

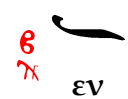
Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

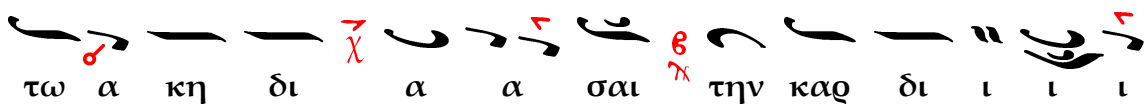
Ἦχος πᾶσι Νη ς



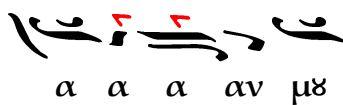
Ε^{Νη} ε δω ω κας κλη ρο νο μι ι ι αν τοις
 φο βε με ε ε ε νοι οις το Ο ο νο μα α α
 σα Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα


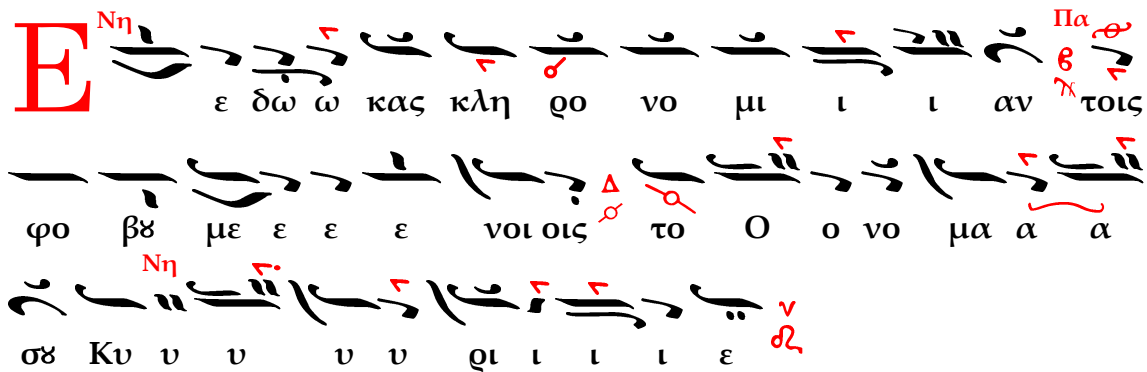
 εν




 τω α κη δι α α σαι την καρ δι ι ι ι



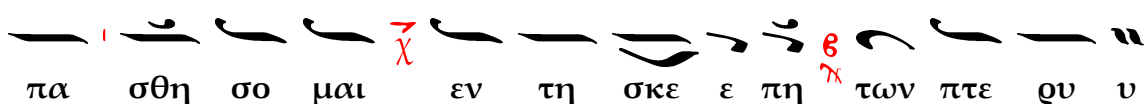
 α α α αν μς



Ε^{Νη} ε δω ω κας κλη ρο νο μι ι ι αν τοις
 φο βε με ε ε ε νοι οις το Ο ο νο μα α α
 σα Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στίχ. β'. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας,


 σκε



 πα σθη σο μαι εν τη σκε ε πη των πτε ρυ υ

υ υ γω ω ω ων σθ

Ε^{Νη} ε δω ω κας κλη ρο νο μι ι ι αν ^{Πα} τοις

φο βθ με ε ε ε νοι οις το Ο ο νο μα α α

^{Νη} σθ Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στίχ. γ'. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχὰς μου

με ε ε ε ρας

Ε^{Νη} ε δω ω κας κλη ρο νο μι ι ι αν ^{Πα} τοις

φο βθ με ε ε ε νοι οις το Ο ο νο μα α α

^{Νη} σθ Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ·

Τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ' Νη ρ

A^{νη} νηλ θες ε πι σταυ ρου Ι η σου ο κα τα
βας εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα νατον η ζω η η η
α θα νατος ^ν προς τους εν σκο τει το φως το α λη θι
νον προς τους πε σον τας η πα αν των α να στα σις
ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ ημων δο ο ξα α σοι ^ν

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος πλ'  κε φ

^χ Α να στη τω ο Θε ος ^υ και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του ^υ και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του ^υ οι μι ^χ σουντες αυ τον ^υ

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α
γι α α ζον πι στους

Χ Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Δ^{Κε} ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η
μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι
στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι
ε ρου σα λη μ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α
σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυ μ φι ον προ ερ

χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορθου βα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθη ταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν

εν αυ τη

Π^{Κε} α σχα το τερ πνον ^υ Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^υ
 Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^υ Πα σχα
 εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ^υ ω ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ πης ^υ και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον ^υ ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος ^υ τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων ^υ κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις ^υ

Δόξα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^υ
Δ^Μ ευ τε της ^{Νη} ς ρα νι ς μυ στα γω γι α ας το ον
 κη η η ρυ υ υ υ κα ^{Νη} και υ πο φη τη ην τϛ
 Ευ α α α α α γγε ε λι ι ι ς ψαλ μοι οις
 και υ μνω ω δι ι ι ας ^{Νη} Μα ρκο ον παντες ευ φη η μη η
 η η σω ω ω ω μεν ^υ ου το ος γα αρ πο τα μοις

α α νε ε δει ει ει χθη η ^{Νη} τσ νο η η τσ ς ς
 Πα ρα α δει ει ει ει σσ ^{Νη} τας ψυ χι κας α α
 ρσ ς ς ρας τοις ς ρα νι οι οις ο ο ομ βροι οις
 ε ε ε πα α α αρ δων ^{Νη} και καρ πο φο ρος δει
 κνυ υ ων Χρι ι στω ω ω τω ω Θε ε ε ω ^{Νη}
^{Δι} τω πα ρε χο ον τι ι πα α α σι ταις πρε σβει ει ει
 αις α αυ τσ ^{Νη} ι λα σμον και το με γα ε ε ε ε
 λε ε ε ε ος ^{Νη}

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Κ

 αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τσς
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Α

 να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λσ ς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

τοις μι σϺ Ϻ Ϻ σι ιν η η η μας Δι συγ χω ρη
 σω ω μεν Πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει Κε και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Πα Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων Δι θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας Κε και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι Πα ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος Δι

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος Γα ϕ

Α πο στο λε Α α γι ε Μα αρ κε πρε σβευ ε τω
 ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε
 σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις η η μων

Καὶ πάλιν τό·

Ἦχος Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η η σα α α ας και τοι
 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο



* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἀντ' αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημείωσις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *